

USTAWA
z dnia 21 czerwca 1991 r.

**o wprowadzeniu częściowej odpłatności za koszty
wyżywienia i zakwaterowania w sanatoriach uzdrowiskowych**

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1991 r. Nr 64, poz. 272; z 1996 r. Nr 34, poz. 148; z 1998 r. Nr 106, poz. 668.

Art. 1.

1. Osoby pełnoletnie korzystające z sanatoriów uzdrowiskowych na podstawie skierowania wydanego uprawnionym do bezpłatnych świadczeń leczniczych ponoszą odpłatność za pobyt w wysokości nie przekraczającej kosztów wyżywienia i zakwaterowania.

[2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość opłaty za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym, uwzględniając sezonowość i standard usług oraz może określić przypadki zwolnienia z odpłatności lub jej obniżenia ze względu na rodzaj schorzenia, następstwa wypadku przy pracy, zagrożenie chorobą mającą związek z warunkami pracy (służby) lub zamieszkania na obszarze, na którym występują szkodliwe uciążliwości dla środowiska oraz wysokość dochodów.]

<2. Sejmik województwa, na terenie którego znajdują się sanatoria uzdrowiskowe, w drodze uchwały określa zasady ustalania wysokości opłat za pobyt w sanatorium uzdrowiskowym, uwzględniając sezonowość i standard usług.>

[3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają przepisów określających uprawnienia inwalidów wojennych i wojskowych a także kombatantów oraz niektórych osób będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.]

nowe brzmienie ust. 2
wchodzi w życie z dn.
1.01.1999 r. (Dz.U.
Nr 106, poz. 668)

ust. 3 traci moc z dn.
1.01.1999 r. (Dz.U.
Nr 106, poz. 668)

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że obowiązek odpłatności dotyczy osób rozpoczynających pobyt w sanatoriach uzdrowiskowych po dniu 30 września 1991 r.